

Naser Khaders prædiken 5. søndag efter Trinitatis

Taler

Naser Khader
Præst og fhv. medlem af
Folketinget

Dato

5. juli 2026

Sted

Fensmark Kirke, Chr Winthersvej
7A, 4684 Holmegaard

Omstændigheder

Prædikentekst: Matthæusevangeliet 16,13-26

1 Kære menighed,

Da jeg var barn og gik i koranskole i en landsby i udkanten af Damaskus i Syrien, ikke langt fra Paulus' vej, den lige vej, fik vi fortalt, at Jesus (Isa på
5 arabisk) var en af Guds (Allahs) største og vigtigste profeter, men at han hverken var guddommelig eller Guds søn.

Islam afviser treenigheden. Gud (Allah) er ikke født af nogen, føder ikke nogen og har ingen partnere eller børn. Jesus omtales konsekvent som "Marias søn"
10 (Ibn Maryam) for at understrege hans menneskelige natur.

Jesus udførte mange undere, såsom at helbrede syge og vække døde til live, men disse undere skete ifølge islam udelukkende med Guds tilladelse. Jesus modtog desuden en guddommelig åbenbaring, Injeel (evangeliet). Derfor er kristne og
15 jøder "bogens folk".

Muslimer tror ikke på, at Jesus døde på korset. Ifølge Koranen blev han i stedet taget direkte op til himlen i live. Og han vil vende tilbage til jorden før dommedag for at bekæmpe ondskab og skabe retfærdighed og fred. Derefter
20 starter dommedagen.

Ifølge den muslimske tradition er skurken ikke Jesus, men Paulus, som beskyldes for at have forfalsket Jesu sande budskab – en variant af det muslimske budskab. Derfor måtte Allah udpege endnu en profet, Muhammed,
25 for at lede menneskeheden tilbage til den rette vej, islam, som blev til allerede, da Adam og Eva blev skabt.

30 Korset ses derfor ikke som et frelsertegn, et symbol på Jesu lidelse, død og opstandelse. Et tegn, der repræsenterer det godes sejr over døden. Muslimer ser korset som de kristnes krigstegn. Man forbinder korset med voldelig europæisk invasion, korstogene og senere kolonisering.

Det var dét, jeg fik med i min barndomstro.

35

Siden har jeg fuldstændig ændret syn på tingene. Efter at jeg som voksen omfavnede kristendommen, er jeg begyndt at se anderledes på Gud, Jesus og korset. Ja, jeg er faktisk begyndt at se det på en helt ny måde!

40 Jeg vil i dag med udgangspunkt i dagens tekst i Matthæusevangeliet tale om tre ting:

45

Hvem var Jesus?

Hvordan var hans liv?

Hvad betyder alt dette for vores liv i dag?

50

1. Hvem var Jesus?

55 Inden Jesus blev døbt af Johannes Døbereren i Jordanfloden, havde han vandret med sine disciple i ca. 3 år. Umiddelbart efter dåben blev Jesus af Ånden ført ud i ørkenen. Her fastede han i 40 dage og 40 nætter, hvorefter han blev udsat for tre store fristelser af Satan for at teste sin lydighed og sin identitet som Guds søn.

60

Herpå vender han tilbage til det nordlige Israel, hvor han har haft sin opvækst, barndom og ungdom.

65 Snart vil han dog drage tilbage til området omkring Jordanfloden i det sydlige Israel, hvor det hele begyndte med hans dåb. Og til sidst vil han fejre sin sidste påske i den hellige by Jerusalem sammen med sine disciple.

Men undervejs kommer han med disciplene til området omkring byen Kæsarea
70 Filippi. Det er et hedensk område, hvor man tilbad guden Pan.

Og lige her, midt i hedensk land, spørger Jesus så sine disciple om, hvem folk
siger, han er.

75 Der er mange svar. Nogle siger, at han er Johannes Døberen. Andre, at han er
profeten Elias. Og atter andre påstår, at han er profeten Jeremias.

Hvad ligger der egentlig i det med profet? En profet er en person, som kan
modtage åbenbaringer fra en guddom og formidle dennes budskab videre til
80 menneskene. Profetens opgave var ofte at vejlede, belære, irettesætte samt advare
om fremtiden.

De fleste af Jesu disciple svarede, at det var det, folk sagde, altså at Jesus var en
profet. Det er også det, islam siger – en profet blandt mange profeter.

85

Men en profet fungerer kun i en bestemt periode, hvor Gud kalder ham både i
og til en særlig historisk situation. Når profeten har udført sin opgave, ja, så er
hans rolle udspillet.

90 Jesus lader det dog ikke blive ved folks svar. Derfor spørger han sine disciple,
som har fulgt ham, hvem de så mener, han er. “I”, siger Jesus henvendt til dem,
“I”, siger han til sine udvalgte,

“Hvem siger I, at jeg er? Ét er, hvad andre folk mener. Men I, hvem mener I, at
95 jeg er?”

Den fremmeste discipel, Simon Peter, giver det første svar: “Du er Kristus, den
levende Guds søn.”

100 Svaret er det rigtige. Jesus er nemlig langt mere end en profet. Han er Kristus,
Guds søn. Det er lige præcis dét svar, Jesus efterspørger fra sine disciple.

Denne centrale bekendelse regnes i kristendommen for at være selve
fundamentet for kirken, fordi Peter her anerkender Jesus som Kristus.

105

Når Jesus stiller spørgsmålet til sine disciple, så stiller han også spørgsmålet til os i dag: Er han en profet blandt mange profeter? Eller er han Guds søn, Kristus?

110 Jesus udfordrer disciplene – og han udfordrer også os i dag – til at tage personlig stilling til hans identitet og åbent bekende vores tro.

Formålet er at flytte fokus fra, hvad andre mener om ham, til disciplenes (og vores) egen personlige tro og forståelse af hans guddommelige mission.

115

Det er nemlig efter vores sande erkendelse af ham, at vi kaldes kristne. Jesus er ikke kun et redskab, som Gud gør brug af i en bestemt historisk situation, hvor der er brug for ham. Han er Gud selv. Han er skaberen, som er blevet skabning. Han er nok kød og blod ligesom os mennesker, men hans ansigt er Guds ansigt vendt mod os.

120

2. Hvordan var Jesu liv?

125 Her kunne man godt stille spørgsmålene: Er der ret meget guddommeligt over det liv, Jesus levede? Er der i det hele taget ret meget guddommeligt over hans begyndelse, færd og slutning? Tænk vi, når vi hører om dette liv, at det er Guds liv? Nej, det gør vi sikkert ikke. Ikke umiddelbart i hvert fald.

130 Som regel forbinder vi mennesker det guddommelige med magt, styrke og væld. Det gjorde disciplene også. De var nu gået rundt med Jesus i tre år. De var blevet betaget af hans person, hans ord, hans gerninger – og de var kommet frem til, at han var Guds søn. Men det er en gudssøn, sådan som de forstår ordet Gud. Derfor protesterede Simon Peter også på egne og de andre disciples vegne, da Jesus fortalte om det, der snart skulle ske med ham.

135

Da Jesus forudsagde sin lidelse, handlede det om menneskelige, politiske forventninger frem for Guds frelsesplan, hvilket fik Jesus til at irettesætte Peter.

140 Simon Peter protesterede, fordi han ikke forstod, at Jesus skulle lide og dø på korset. Det var Guds plan.

Simon Peter betragtede Jesus som den sejrende Messias. Peter ønskede at beskytte sin mester og forstod endnu ikke nødvendigheden af korsfæstelsen. I

bibelsk forstand kolliderede Simon Peters menneskelige tankegang med Jesu guddommelige mission.

150 Var det guddommeligt, at Guds søn skulle korsfæstes og dø på den måde? Gud selv? Skulle han virkelig dø på korset – som en hvilken som helst anden forbryder? Det mente disciplene ikke, der var noget særligt guddommeligt over.

Og umiddelbart kan man måske godt forstå dem. Mange kan i hvert fald ikke få det til at gå op.

155

Derfor er der også gjort utallige forsøg på at omskrive historien om, hvem Jesus var, og hvordan hans liv var. Så den bedre passer med de fleste menneskers opfattelse af, hvad det guddommelige er.

160 Men uanset hvor meget man omskriver, så står der en rest tilbage; en rest, som er og bliver uforklarlig for vores almindelige menneskeforstand.

For faktum er, at Jesu menneskelige liv ender på korset. Han bliver lagt i en klippegrav. Død og begravet. Værre kan det næsten ikke blive.

165

Alligevel opstår han fra de døde. I form af Helligånden vender han tilbage til os. For så aldrig nogensinde igen at forlade os. Det er det, treenigheden går ud på.

3. Hvad betyder alt dette så for vores liv?

170

Når vi bekender vores tro på Jesus Kristus, så er vi kristne. Det er grundbekendelsen. Og til den bekendelse hører også et liv. Et kristent liv. Eller et kristeligt liv. Det betyder konkret, at vores liv skal ligne Kristi liv.

175

Hvordan ser så det liv ud? Hvordan efterlever vi det, Jesus siger til sine disciple? Hvordan følger vi ham?

180 Jo, det gør vi blandt andet ved at ændre vores syn på korset. Korset er således ikke længere blot et barbarisk og ydmygende dødsinstrument for os kristne. Det er samtidig et meget stærkt symbol på Guds uendelige kærlighed til os.

På korset giver Gud sig selv; han giver det, han elsker allermost, sin egen søn. For

185 vores skyld. I virkeligheden betyder det, at Gud på korset tilgiver os vores
synder. På korset vælger han ikke at dømme os for vores ufuldkommenhed. Og
det er det helt store og mirakuløse ved kristendommen. Ja, det største!

For at tage imod det skal vi imidlertid erkende, at vi er nogle faldne syndere, der
190 har brug for Guds evige nåde og tilgivelse. Det er den anden del af ligningen, så
at sige.

Korset er det centrale symbol på den grænseløse tilgivelse. Det minder om Jesu
bøn på korset, hvor han tilgav sine bødler med ordene: "Fader, tilgiv dem, for de
195 ved ikke, hvad de gør." Det er udtryk for en kærlighed og nåde, der rækker ud til
alle.

Korset er på den måde en sammenfatning af hele Jesu liv. En sammenfatning af
den kærlighed, som er Guds, og som består i at sætte sig selv til side for os
200 ufuldkomne menneskers skyld.

Guds almagt kommer til orde i den ultimative kærlighedens gerning. Og det er
derfor korsets kærlighed, som vi skal tage op og følge efter i vores liv. Det er i
mødet med det andet menneske, der hvor han eller hun og du er, at den
205 kærlighed skal virkeliggøres. I ord og handling.

Når Gud strækker sine arme ud på korset for at omfavne os med sin kærlighed,
skal vi strække vores arme ud i mødet med næsten og omfavne ham eller hende
med samme kærlighed. Ikke som den, der fælder dom, men som den, der
210 tilgiver. Ikke som den, der sætter sig selv i centrum, men som den, der sætter sig
selv til side. Ikke som den, der altid søger sit eget bedste, men som den, der søger
det bedste for næsten.

Her til slut, kære menighed,

215

Som én, der er kommet udefra og har omfavnet kristendommen, står dette for
mig som selve grundessensen i kristendommen. Det, der gør kristendommen så
enestående, så unik.

220 Men vi kristne glemmer alt for ofte, at vi, der bekender vores tro på Jesus
Kristus, Guds søn, skal leve et liv, der svarer til den bekendelse. Med Kristus som
vores forbillede. Med korset som fortegn for alt det, vi både tænker og siger og

gør.

225

Er korset det sammenfattende symbol på Guds kærlighed til os, så er det vores opgave her i livet at tage det kors op og følge efter den korsfæstede. Vores liv skal bære vidnesbyrd om Guds kærlighed mod os mennesker, og det gør det alene, når vi i mødet med det andet menneske gør både næstekærlighedens ord og gerninger.

230

Lad os derfor gøre det. Og når vi på grund af menneskelig ufuldkommenhed konstant fejler og kommer til kort i forsøget på at gøre det her og nu, dér, hvor vi lever, så lad os prøve at gøre det igen. Lad os ikke tro, at vi falder ud af Guds nåde.

235

Syndernes forladelse er den grund, vi står på – vi falder ikke ud af Guds nåde, når vi træder ved siden af.

240

Guds tilgivelse betyder, at vi både kan og skal gøre forsøget på ny. At vi både kan og skal praktisere næstekærligheden igen og igen. Så ingen, hverken muslimer eller andre, forbinder korset med had, vold og krig, men tværtimod med det, korset egentlig står for, nemlig kærlighed.

245

Vi har alle vores egen vej ind i kristendommen. Nogle går den lige vej – som Paulus. Andre tager en mere snørklet vej. Som jeg selv har gjort. Vigtigst er dog, at man når frem til målet. Så er det ligegyldigt, hvordan man kommer derhen. Og livets vej er jo i øvrigt også tit meget mere snørklet, end den er lige. Det gør vi klogt i at huske på.

250

Lov og tak og evig ære være dig, vor Gud, Fader, Søn og Helligånd, du, som var, er og bliver én sand treenig Gud, højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed.

255

Amen.

Kilde

Manuskript modtaget fra taler og udgivet af Danske Taler med tilladelse fra taler og producent

260

Kildetype

Digitalt manuskript

Tags

5. søndag efter trinitatis, Anden tekstrække, Prædiken

265

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/naser-khadars-praediken-5-sondag-efter-trinitatis>

270

275

280

285

290

295

300